

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr 23 (1903) 1994 m. birželio mėn. 21 d. Elna 39-tus Metus. Melbourne

1994-ieji - Šeimos metai

ŠEIMA SENOVĖS LIETUVOJE

Sokratas: „Visos pasaulio blogybės atsiranda pirmiausia dėl prasto auklėjimo šeimoje“

Lietuvių šeima nuo seno garsėjo savo darna ir solidarumu. Vaikai gerbė ir mylėjo savo šeimą, tėvus ir ne vien dėl žemės ar ūkio paveldėjimo, o todėl, kad tokie buvo jų tėvai bei tėvų tėvai. Tai pastebėjo ir amžininkai. Antai T. Lepneris rašė, kad lietuvių valstiečių šeimose vyrą užsitarimas ir susiklausymas, vaikai gerbia ir klauso tėvų.

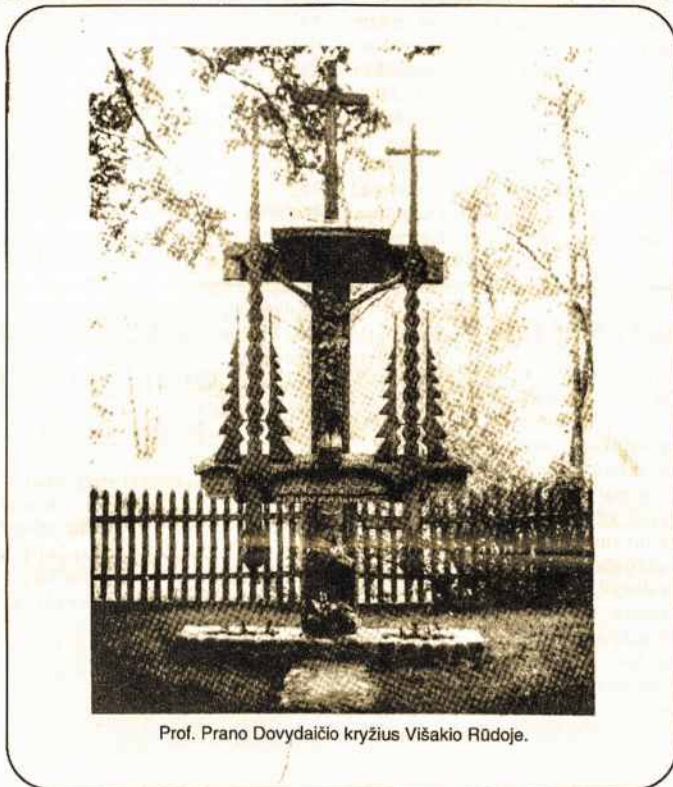
Senovės Lietuvoje santuokos nepaisymas, nedoras elgesys, vaikų gimdymas ne santuokoje buvo labai smerkiamas ir baudžiamas. Trečiajame statute (XIV, 29) sakoma, jeigu bet kurio luomo vyras, nebijodamas Dievo, paviliotų svetimą ir su ja, jai sutinkant, bėgtų, būtų pagautas ir atvestas į teisimą, abiem bėgliams skiriama mirties bausmė. Mergina, „nebijanti Dievo ir gėdos“ ir susidedanti su vedusiu vyru, nusikalsta ir tėvų bei globėjų sutikimu gali būti baudžiama. Ištekėjusi be tėvų sutikimo netenka teisių į kraštą ir palikimą. Trečiajame statute (XIV, 3) sąvadautojus vyrus ir moteris įsakoma bausti kūno sužalojimu (nupjauti nosį, ausį ar lūpą). Jeigu ir tada nesiliauja, tokie žmonės nusipelno būti pakarti.

Moralės stiprinimo tikslu atsirado ir paragrafas (XIV, 32) dėl nesantuokinio vaiko nužudymo. Trečiajame statute skelbiama, kad už bet kokio luomo žmogaus tyčinį nužudymą gresia mirties bausmė, tačiau dėl nesantuokinio vaiko nužudymo daroma išimtis.

Siomis dienomis paskelbtas popiežiaus Jono Pauliaus II-ojo kreipimasis tarptautinei misijų dienai, kuri bus švenčiama spalio 23 dieną. Kreipimėsi pabrėžiamas glaudus ryšys tarp Bažnyčios misijos ir šeimos.

„Šeima buvo Kristaus pasirinkta jo įsikūnyjimo aplinka, šeimoje jis rengėsi savo misijai, - sakoma kreipimėsi. Kristus įsteigė naująją šeimą - Bažnyčią, per kurią tęsia iki žemės pakraščių savąjį Išganymo darbą. Kristaus misijoje, jo pasiuntinybėje Bažnyčia ir šeima yra glaudžiai susijusios ir turi tą patį tikslą. Jeigu kiekvienas krikščionis turi dalį Bažnyčios atsakomybės, tai dar didesnę atsakomybę dalį turėtų jausti krikščioniška, sakramentų paremta šeima.

Santuokinių jungtį pašventinanti Kristaus meilė yra ta pati liepsnojanti ugnis, kuri skatina

Prof. Prano Dovydaičio kryžius Višakio Rūdoje.

Mūsų protėviai laikė garbę turėti daug vaikų, kurie pratęstų jų giminę, gentį, tautą, užaugę rūpintųsi jais. Daug vaikų turinti moteris buvo pagirta ir žmonių, ir Dievo. Vedusiems nesusilaukti vaikų reikė didelę nelaimę. Dėl to kaltino paprastai tik moterį. Moters nevaisingumas buvo laikomas Dievo bausme už nuodėmes, nusižengimus,

tyčiojimais iš likimo nuskriaustųjų ir t.t.

Šeima Lietuvoje vystėsi panašiai kaip ir kituose Europos kraštuose. Rašytiniai, etnografiniai, kalbos ir kiti duomenys rodo, kad akmenis amžiuje mūsų krašte, kaip ir kitur, buvo matriarchatinė santvarka, kurioje moteris, būdama pagrindinė namų židinio saugotoja, vaikų gimdytoja bei auklėtoja,

Mūsų maldos

Visos mūsų mintys, mūsų viltys
Prie gimtosios žemės ir namų,
Ten sušalę grįžtame sušilti
Iš visų pasviečių svetimų.

Visos mūsų maldos kasdieninės
- Viešpatie, duok tėviškės dangaus...
Tik tenai pailsusios krūtinės
Po visų kelionių atsigaus.

Bernardas Brazdžionis

bendruomenėje užėmė svarbią ir garbingą vietą. Lietuviams nuo seno įprasta gerbti moterį - motiną ir žmoną.

Vėliau pagrindiniu ūkio vienetu tapo didžioji šeima. Ją sudarė tėvai, keletas vedusių sūnų su žmonėmis ir vaikais, dėdės ir tetos. Visi bendrai maitinosi ir dirbo. Tėvams nusenus arba mirus ūkį tvarkydavo vyriausias brolis ir jo žmona. Tradicinei lietuvių šeimai labai būdinga vyresniojo galia: nevedę broliai ir seserys likdavo dėdėmis bei dėdienėmis ir pakludavo vyriausiojo brolio valiai.

Iki XX a. pradžios Lietuvoje dar buvo didžiųjų šeimų. Antai 1908 m. Paškonių apylinkės Paškonių kaimo Mikalaikių šeima sudarė 37 asmenys: du neatsidaliję broliai, jų vaikai ir vaikaičiai. Šeima gyveno didelėje dviejų galų pirkioje. Ūkio šeimininkas („gaspadorius“) buvo vienas iš brolių - Tamošius, jo žmona - šeimininkė („gaspadinė“). Tamošius skirstė darbus šeimos nariams, tvarkė ūkio pajamas ir išlaidas, atstovavo šeimai. Žmona skirstė darbus visoms moterims.

Lietuvių šeimos tautinės tradicijos, ilgus amžius puoselėjamos valstietijos ir perduodamas iš kartos į kartą, buvo grindžiamos paprotine teise, per šimtmečius išsiskristalizavusiomis moralės normomis, glaudžiai susijusiomis su liaudies kūryba, pasaulėjauta. Joms įtaką darė visuomenės socialiniai-ekonominiai bei kultūriniai poslinkiai, pirmiausia Lietuvos kaime.

Lietuvių liaudies papročiuose glūdi samprata, jog laimingas gali būti tik harmoningas, t.y. gražaus sudėjimo, be psichinių ar fizinių trūkumų, sveikas, protingas, mylintis tėvus, artimuosius, gimtuosius namus ir žemę, darbštus, sąžiningas, geraširdis, gražiai sugyvenantis su žmonėmis.

Parengė Kęstutis Miškinis („Saltinis“)

Tarptautinė misijų diena

Evangelijos skelbimą. Ta meilė veda misionierius, uždegdama juos liudyjimui ir visiškam savęs atsidavimui - kartais iki gyvybės aukos. Galutinis misionieriaus tikslas - sukurti ir išugdyti bažnytinę bendruomenę, kuri pratęstų Bažnyčios šeimą ir būtų Dievo karalystės raugu. Misionierius, darbuodamasis Kristui ir su Kristumi, darbuojasi teisingumui ir taikai, kurdamas ne ideologijas bet realiai prisidedamas prie meilės civilizacijos kūrimo.

Antrasis Vatikano susirinkimas norėjo atnaujinti ir pabrėžti Bažnyčios Tėvų taip mėgtą įvaizdį. Jie dažnai kalbėjo, kad krikščioniškoji šeima yra namų Bažnyčia. Ištikimoje šeimoje gyvena švenčiausioji Trejybė.

Krikščioniškoji šeima dalyvauja evangelinėje Bažnyčios misijoje trigubu būdu: savyje pačioje, savo parapijoje ir Visuotinėje Bažnyčioje. Šeima yra misionierė visų pirma malda ir pasiaukojimu. Šeimai privalu melstis už misijas, už evangelizaciją. Neįkainuojama yra taip pat auka - auka visų tų, kurie kenčia nekaltai, kurie yra kamuojami ligų ir negalių ir savo kanciose jungiasi su Išganytoju Jėzusu Kristaus kryžiumi.

Ypatinga šeimos misijos sritis - vaikų auklėjimas. Masinės komunikacijos priemonės pateikia informaciją apie pasaulį. Tėvų misionieriška pareiga - kartu su vaikais aptarti ir komentuoti tą informaciją.

Toliau Šventasis tėvas kalba apie

nuopelnus tų, kurie dirbdami masinėse komunikacijos priemonėse skelbia Kristų ir tokiu būdu dalyvauja Bažnyčios misijoje.

Šventasis Tėvas kreipiasi į jaunuolius šiais žodžiais: Viešpats davė jums širdį, kuri veržiasi į platumas. Nesibijokite viso jūsų gyvenimo pašvęsti Kristui ir jo Evangelijai. Išgirskite kvietimą: Pjūtis yra didelė, o pjovėjų mažai!

Kreipdamasis į tėvus Popiežius rašo: Tegū neišsenka jūsų tikėjimas ir atsidavimas, jeigu Jėzus pašauktų jūsų sūnų ar dukterį. Būkite dėkingi. Tegul šis pašaukimas bus pagrįstas šeimos malda ir iš tos maldos išaugantis. Auklėkite jūsų vaikus kasdieniu atidumu kitiems pavyzdžiu, auklėkite juos dalyvaudami parapijos gyvenime, tarnaudami silpnesniems, ugdykite

(Nukelta į 3-čią psl.)

VIŠKAS SAVĖS DOVANOJIMAS²

Vatikano II susirinkimas, teigia kad žmogus yra vienintelis kūrinys, norėtis Dievo dėl savęs. Bet kato primena, kad žmogus negalėtų pasiekti savojo pašaukimo pilnatvės, jei nebūtų besąlyginio savęs dovanojimo. Taip pradeda popiežius Jonas Paulius II savo mąstymą apie dar vieną būtiną sąlygą, siekiant krikščioniškos šeimos pilnatvės. Ši sąlyga - visišką savęs dovanojimą. Fizinė ar biologinė prasmė yra tik, sakyti, viena medalio pusė. Šiandien labai svarbu yra ugdyti žmogų kaip asmenybę, sugebantį nugalėti savąjį egoistinį, „aš“, žmogų, juntantį šalia esančio žmogaus vidinį pasaulį, sugebantį žmogaus matyti rytdienos visuomenę ir rytdienos Bažnyčią. Tai nėra lengva. Didelis ir nuostabus yra žmogaus pašaukimas tarnauti tiesiai meilėje. Gi meilė padaro, kad žmogus pilnai savo pašaukimą realizuoja dovanodamas save; nes tikra meilė yra nenuperkama.

Toliau Šventasis Tėvas primena santuokinės priesaikos žodžius, randamus naujame Romos Apeigyne: „aš imu tave kaip žmoną (kaip vyrą)... ir pažadu būti ištikimas (ištikima)... per visas savo gyvenimo dienas. Ši priesaika

įpareigoja stipriau ir giliau nei kiti gyvenime daromi pažadai. Teikdami pagarbą Tėvui, iš kurio kyla kiekviena tėvystė ir motinystė, būsimieji tėvai įsipareigoja prieš Kūrėją. Jie, per Santuokos sakramentą, tampa Dievo „nupirkti“ brangiausiuoju savo Sūnaus - pasaulio Atpirkėjo - krauju. Kristaus pavyzdžiu būsimieji tėvai atiduoda patys save, kaip kad Jėzus Kristus nepaigailėjo savęs ir atidavė savo gyvybę už mus, kad taptume Dievo malonės dalininkais. Todėl Santuokos sakramentas, sujungtas su Eucharistijos šventimu, nuolat primena, kokiam didžiam kūriamajam ir atperkajam darbui yra pašaukta krikščioniška šeima.

Kada tėvai dovanoja pasauliui naują gyvybę, tada realiausiai naujasis žmogiškasis „tu“ įauga į šeimos - „mes“. Naujas žmogus jau vadinamas mūsų sūnus ar mūsų dukra. Šią tiesą labai gražiai paliūdią Senojo Testamento Pradžios knygos žodžiai, pateikti 4 skyriaus pirmose eilutėse Ievos lūpomis: gavome sūnų iš Viešpaties... Taip dabar naujasis žmogus „save paliūdią“ tėvams, broliams, seserims kaip „didžiausia Dievo dovana“. Nes kiekviena egzistencija yra pirmiausia Dievo

dovana, Kūrėjo suteikta savo kūriniam.

Jau naujagimis yra gėris, kylantis iš santuokos. Kaip bendras santuokos gėris glūdi sutuoktinių meilėje, taip naujos gyvybės pradėjimas ir dovanojimas pasauliui sukonkretina šį gėrį. Asmenų genealogijoje yra įrašyta ir visos šeimos genealogija.

Tai, nauja gyvybė yra dovana tėvams, dovana ir visuomenei. Neapsiriboję ji vien tik sausa demografinė statistika. Negalima pamiršti, kad šiandien daug kas skaičiuojama pavyzdžiui: vienam asmeniui metams skirta ... vienam žmogui diena reikiama... Be abejonės, naujas žmogus šeimoje - naujos išlaidos. Bet viską nugalai: mes toliau dalyvauname Dievo kūriamajame darbe. Tai negi Kūdikis nėra Dievo dovana kartu ir visai visuomenei? Šiandien valstybės parama ypač jaunoms ir didesnėms šeimoms yra būtina. Prarasdama jaunas šeimas, dirbtinai užkirsdama sąlygas šeimoms normaliai gyventi, valstybė praranda ateitį ir žudo pati save. Tarptautiniai šeimos metai - ypač gera proga parodyti rimtą dėmesį šeimoms, o ateitis tikrai už tai atlygins.

(LRTV)

TRUMPAI

Pasaulinė sveikatos organizacija paskelbė duomenis apie mirtingumą pasaulyje ir apie pagrindines, labiausiai paplitusias mirties priežastis įvairiose šalyse. Viena iš tokių priežasčių - vėžiniai susirgimai. Nuo šio tipo ligų daugiausia vyrų miršta Prancūzijoje, daugiausia moterų - Danijoje. Antroje vietoje širdies ligos, nuo kurių daugiausiai miršta lietuvių vyrų ir moterų, po to seka armenai ir armenės, latviai ir latvės. Rečiausiai nuo širdies susirgimų miršta portugalai. Didžiausias savižudžių procentas tenka Vengrijai. Lietuva šioje liūdnėje eilėje ketvirta, po Suomijos ir Rusijos. Deja, Lietuva užima antrą vietą pasaulyje pagal mirtingumą eismo nelaimėse. Pirmoje vietoje - Latvija, po mūsų seka Portugalija, Brazilija ir Čilė. Saugiausi keliai Norvegijoje, Izraelyje ir Švedijoje.

Ge.27-29 Romoje įvyko pirmoji tarptaut. konferencija, skirta smurto šeimose reiškiniui. Konf. vyko Romos policijos inst.; ją rengė 3 moterų teisėjų organizacijos: Italijos moterų teisėjų asociacija, tarptaut. mot. teis. asoc. ir tarptaut. mot. teis. fundacija. Konf. metu pranešimus skaitė moterys teisėjos iš Italijos, JAV, Airijos, Ugandos, Brazilijos, Argentinos ir Bangladešo. Smurtas šeimos lig šiol dažniausiai būdavo nutylimas; dažniausiai pačios smurto aukos nenorėdamos skatinti kitų smalsumo ir viešų diskusijų, nutylėdavo patirtas skriaudas. Pastaruoju metu, pirmiausiai dėl spaudos išgarsintų kai kurių kraštutinių smurto atvejų, apie šį reiškinį imama vis daugiau ir vis atviriau kalbėti. Smurto šeimose reiškiny aptinkamas visuose pasaulio kraštuose ir visų social. sluoksnių šeimose. Smurto šeimose kategorijoje klasifikuojami įvairūs psichologinio ir fizinio šeimos narių susidorojimo atvejai: mušimas, bauginimas, lytinė prievarta ir kartais net žmogžudystė. Konf. rengėjos yra užsibrėžusios du tikslus: pirmas - šia konf. norima atkreipti didesnį visuomenės dėmesį į pačią problemą; antras - konf. metu bus mėginama suformuluoti civilinių ir baudžiamųjų kodeksų pataisų projektus, nes dabartiniai įstatymai dažniausiai nenumato priemonių prieš tam tikrų smurto šeimose atvejų kaltininkus.

JAV parlamentas patvirtino įstatymo projektą, numatantį laisvės atėmimo bausmę ir dideles pinigines bausias antiabortinių judėjimų aktyvistams, naudosiantiems prievartą prieš ligoninių, kur atliekamas abortas gydytojus ir tarnautojus, arba prieš pacientus, besikreipiančius į aukščiau minėto pobūdžio klinikas ir norinčias nutraukti nėštumą. Įstatymą praėjus savaitę patvirtino Atst. Rūmai, Senatas: 60 balsų „Už“ ir 30 „Prieš“. Įstatymo reikalingumą, - jo projektą rengusių teisininkų nuomone, - nulėmė pastarųjų metų antiabortinių judėjimų išpuoliai prieš medikus ir nėštumą nutraukti norinčias moteris. Antai praeitais metais Floridos valst. buvo nužudytas ginekologas, užsiiminęs aborto praktika. Kanzaso valstijoje už panašią veiklą vienas medikas buvo sunkiai sužeistas. Be to užregistruota padėgimų ar sprogstamų įtaisų panaudojimų prieš abortus propaguojančius medikus ar kitus asmenis. Įstatymas

(Nukelta į 3-čią psl.)

Sugrįžimas į Vatikaną

Be jokios abejonės svarbiausias gegužės mėn. pabaigos įvykis Vatikane buvo popiežiaus Jono Pauliaus II sugrįžimas į Vatikaną po beveik mėnesį trukusio gydymosi Gemelli poliklinikoje. Gegužės 27 d. penkioliką minučių prieš septynias, Šventasis Tėvas paliko Gemelli polikliniką, kur gydėsi nuo balandžio 29 d., po dešinės kojos šlaunikaulio lūžimo. Gemelli poliklinikoje Šventajam Tėvui buvo padaryta operacija: įdėtas klubo sąnario protezas. Popiežiaus išėjimo iš ligoninės laukė didelis būrys tikinčiųjų, žurnalistų ir šiaip smalsuolių. Eidamas į savo automobilį, popiežius rankos mostu pasveikino susirinkusiuosius. Televizijos ekrane stebint, Šv. Tėvas išeidamas iš ligoninės neblogai atrodė, tą išpūdį patvirtina ir popiežių gydysiuočių gydytojų nuomonė. Profesorius Emilio Trasatti sakė, jog Šv. Tėvas grįžta į Vatikaną pasveikęs. Žinoma, dar turės būti gydytojų prižiūrimas iki pilnai išjungs į darbą. Nėra abejonų, kad Šv. Tėvas neužilgo visiškai atgaus sveikatą, puikiausiai galės atlikti savo ganytojią tarnystę. Gemelli poliklinikos direktoria išplatino komunikata, kur buvo sakoma, jog Šv. Tėvo gydymo procesas ir reabilitacijos programa vyko normaliai, kaip ir buvo numatyta. Šv. Tėvas padėkojo jį ligoninėje aptarnavusiam medicininiam personalui ir ypač tiems, kurie jį operavo. Prieš išeidamas iš ligoninės popiežius dar

aplanbė pediatrijos onkologijos skyriuje besigydančius vaikus.

Prie išėjimo iš ligoninės susirinkusi minia sukėlė didelį triukšmą, pasirodžius popiežiui, ir plojimai netilo iki Šv. Tėvas pasiekė savo automobilį. Ten pat buvęs Vatikano Valstybės sekretorius kardinolas Angelo Sodano, kalbėjo: Atrodo, kad tai šeimos šventė. Visi kentėjome dėl popiežiaus ligos, o dabar, jam grįžtant į namus, džiaugiamės. Dėkojame Dievo Apvaizdai, kuri veda istoriją o ypatingai - Bažnyčią. Esame tikri, kad Šv. Tėvas, atgavęs jėgas, vėl stos prie Petro laivo vairo. Džiaugiamės visil Per 29 ligoninėje buvimo dienas, spėjo užsimegti nuoširdūs ryšiai tarp Šv. Tėvo ir jį aptarnavusio medicinos personalo: gydytojų, medicinos seserų, slaugytojų. Visi jie jaučia tam tikrą nostalgiją, išsiskirdami su juo ir popiežių operavę gydytojas profesorius Fineschi sakė: Ir mes, medikai, džiaugiamės popiežiaus išėjimu iš ligoninės. Nors, atvirai pasakius, norėtume, kad jis dar pasilikėtų kartu su mumis: iš jo tiek dalykų išmokome. Operacija pasisekė taip pat ir Šv. Tėvo didelio noro pasveikti dėka. Tai rodo, kad jo fizinė būklė tikrai puiki, jei galėjo taip greitai pasveikti. Popiežius Jonas Paulius II jau šestą kartą gydėsi Gemelli poliklinikoje. Šventasis Tėvas per visą savo pontifikato laiką ligoninėje yra praleidęs 135 dienas.

(LRTV)

TEIŠKĖS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 376 7355
LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorė dr. Aurelija Sadauskienė. Korespondencijas, straipsnius, skelbimus, prenumeratas siųsti viršuje nurodytu adresu. Prenumeratos kaina metams \$35. Kituose kraštuose \$40. Atskiras numeris \$1.00. Skelbimai už skilties vieną cm. - \$2.00. Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų turinį neatsakoma. Redakcija straipsnius ir korespondencijas taisy savo nuožiūra.

Aleksandras Ruckojus nori grįžti į valdžią

Surenkti šį rudenį steigiamąjį suvažiavimą ir įkurti vieną socialdemok. partiją ketina buvęs Rusijos viceprezidentas Aleksandras Ruckojus. Apie tai jis kalba interviu laikraščiui „Komsomolskaja pravda“.

„Rengiamo manifestą, socialpatriotinio judėjimo programą, - pasakė A. Ruckojus. - Veiksime tik pagal įstatymą. Mažiausias uždavinys - 1995 metų rinkimuose gauti balsų daugumą parlamente. Didžiausias - galiausiai laimėti prezidento rinkimus“.

A. Ruckojus darbartiniame opozicijos judėjime nemato lyderio, kuriuo kaip kandidatą į prezidento postą būtų galima tikėti ir kuriam reikėtų nusileisti. „Betašpasirengęs tai padaryti, jeigu toks kandidatas atsirastų“, - pareiškė A. Ruckojus. Jeigu patriotiniam sparnui nepavyks susitarti su komunistiniu sparnu dėl bendro kandidato iškelimo, jis iškels savo kandidatūrą.

Anot buvusio Rusijos viceprezidento, be galo negalima kęsti neteisėtų veiksmų šalies ir liaudies atžvilgiu, todėl visuomenėje galimi sukrėtimai, neramumai, masiniai streikai ir protestai, kurie gali baigtis dar viena tragedija.

Pakeisti padėtį visuomenėje, pasiekti stabilumą, buvusio viceprezidento nuomone, galima tik surengus prezidento rinkimus. Jokie kiti veiksmai, susitarimai nieko neduos, o tik dar labiau pablogins padėtį.

(L.R.)

Published by E. Sidlauskas
22 Stradbroke Dve.,
St. Albans. 3021
President of the Lithuanian
Catholic Federation

Kaip ilgai gyvensim iliuzijom?

Rašo dr. Jonas Kunca

Kad Lietuvoj viešpatauja chaosas, žinome ne tik mes, bet ir užsienis. Pagal ekspertų apskaičiavimus Lietuvoje investuoti kapitalą yra pavojinga beveik tiek pat kaip Afrikos Nigerijoje. Iš 93-čios vietos, Lietuva nustumta į 97-tąją. Tai įvyko per paskutinį pusmetį. Atseit, padėtis mūsų krašte blogėja vietoj gerėti, nežiūrint mūsų valdžios vyrų raminių, jog ji pradėjo stabilizuotis.

Neseniai teko kalbėtis su aukšta politine figūra Lietuvoj apie padėtį mūsų krašte. Ta proga paklausiau, kodėl prezidentijai prireikė 10 Mercedes Benz, BMW ir kitų brangių mašinų tokiu sunkiu valstybei metu? Pašnekovas atsakė: „Matot, Lietuva nepriklausoma valstybė. Atvažiuoja užsienio svečiai. Reikia juos gražiai priimti. Mes turime geriau reprezentuoti Lietuvą“. Tam reikia ir prezidentūros rūmų ... Ką ten ginčytis, kai matai tokį mūsų politikų pasimetimą. Jų elgesys rodo, kad jie gyvena užuojautos verta iliuzija. Pavėžink užsieniečius ištaigingom mašinom, gerai juos pavaišink, pats važiuok kuo dažniau į užsienį ir ten paskaityk keno tai parašytą kalbėlę, suruošk puotą užsieniečiam Lietuvos ambasadoj ar geram viešbuty, ir mūsų valstybės nusmukęs prestižas pakils.

Tarptautiniam gyvenime dirbtino svetingumo neužtenka valstybės prestižo išlaikymui. Užsienio politikai ko gero į tai žiūri su ironija. Jie vertina Lietuvą iš to, ką joje matol. Atseit, iš to, ką mūsų

valdžios atsiekė per 4 nepriklausomybės metus. Baliukai ir mercedukai, niekad neužpildys valdžios nekompetetingumo padarytos didžiulės spragos. O atvažiuoj į Lietuvą arba ten gyvena mato chaosą, ekonominį smukimą, korupciją ir nekultūringą elgesį. Pagal tai jie vertina Lietuvą, jos pareigūnus ir mažai čia dėta tautą.

Prezidentas prašė mūsų laikraščių redaktorių, vietoj blogų kad ir teisingų komentarų, iškelti pozityvius faktus kaip tik dėl išlaikymo Lietuvos gero vardo užsienyje. Neatėjo jam į galvą, kad valdžia privalėtų realizuoti ką nors pozityvaus, ką žurnalistai galėtų užgirti spaudoj, o užsieniečiai patys pamatytų. Slėpdami krašte įsigalėjusią mafiją, korupciją, netvarką užsieniečių neapgausim, o tik patys save, nes valstybinių nusikaltimų autoriai ir valdžios pareigūnai jausis saugesni savo išdaviškiu darbe. Ne, ponai, akylųjų užsieniečių akių mes taip lengvai neapmuilinsim. Be to, nuo valdžios nekompetetingumo nukentėję užsieniečiai, o Lietuvos žmonės, kuriems privalėtų tarnauti išrinkta valdžia.

Gyvenančiam užsienyje lietuviui kyla daug keistų klausimų. Kodėl Vilniaus valdžios per 4 metus nesuorganizavo tokio paprasto dalyko, kaip sienų perėjimo taškų kontrolės? Kodėl iki šiol nėra reformuota sveikatos apsauga? Turime perteklių gydytojų, lignoninių. Tai ko čia trūko rimtai

reformai? Kodėl nebuvo išvystyta turizmo industrija, kuriai nereikėjo didelių investicijų ir kuri galėjo duoti šimtus milijonų pajamų per metus? Tai tik maža dalis pavyzdžių, kurie rodo, jog vyriausybės dėl savo žioplumo ar apsideidumo nepadarė kraštui naudos, kurią galėjo ir privalėjo padaryti.

Pagaliau mes savęs klausiamo, kas tai per žmonės yra tie Lietuvos politikai be reikalo nuvedę į skurdą mūsų šalį? Iš pirmo žvilgsnio jie atrodo kaip ir kiti europiečiai: gerai apsiręję, matyti, socialiai pavalgę. Netruksta jiems ir valstybės vyrų išdidumo. Jų problema yra ne išorėje, bet smegenyse. Jie gyvena iliuzijom, tuščiom kalbom. Atsidėjimas rimtam darbui jiems ne prie širdies. Racionalumas jų prote neturi vietos. Jei būtų turėjęs, jie nebūtų pridarę tiek klaidų arba iš jų būtų pasimokę. Atrodo, jog sovietų suformuotam Lietuvos neva elitui trūksta blaivaus proto, kuris reikalingas valstybės administravimui. Lietuvoj pagrindinis produkcijos šaltinis yra žemės ūkis, bet krautuvėse pardavinėjami olandiški, vokiški ir lenkiški maisto produktai. Negausi ten nei gero rūgusio pieno. Mat, nėra maisto apdirbimo industrijos, nėra nei savų aukštos kokybės maisto gaminių.

Lietuvos „ekonomija“ tai pardavinėjimas importuotų ar nelegaliai atvežtų mašinų, rūbų, kosmetikos, maisto prekių. Ar supranta mūsų valdžia, kad tai nėra

produktyvi ekonomija, kuri galėtų pakelti gyvenimo lygį, bet tik pilstymas iš tuščio į kiaurą? Atrodo, kad ne. O jei supranta, tai kodėl neskatina savų produkcijos šaltinių vystymosi?

Nenusivokdami apie rimtą valstybės darbą Lietuvos vadai vaidina teatrą. Išsėdėję pusanturą metų valdžioje dabar pradėjo seime svarstyti, kaip kovoti prieš nusikalstamumą. O juk mafija ir korupcija jau egzistavo, kai Prezidentas ir kabinetas prisiekė dirbti Lietuvos labui Juokingiausia, kad tos seimo sesijos nieko nenutarė. Atseit, jos buvo suruoštos publikos nuraminimui. „Žitūrekit, piliečiai, kaip valdžia „dirba“.

Konservatoriai, nesugalvoję nieko geresnio, nutarė pašalinti dabartinę valdžią ir patį prezidentą. Kaip? Per referendumą, kuris žada kompensuoti praradusius vertę rublių indėlius. Per apklausinį 51% gyventojų pasisakė už tą referendumą, kuris, atrodo, neišvengiamas. Kadangi išpildyti tokį pažadą izdas neturi iš ko, vyriausybė bus priversta atsisakyti arba leisti infliacijai užplūsti mūsų šalį. Dalyvaudama šiame procese valdžia liktų kalta už pasėkas ir prarastus paskutinius gyventojų pritarimo likučius. Tada ji būtų lengvai pašalinta per naujus rinkimus.

Lietuvos ateitis tamsi, nes neturim nei sumanios valdžios nei ją galinčios pakeisti protingos opozicijos. O valdyti kaip reikiant Lietuvą reiktų apie 300 kompetentingų ir sąžiningų tautiečių, kurių dabartiniai politikieriai prie valstybės lovio nežada prileisti.

Kodėl nusikaltėlių pasaulis laimi prieš teisėsaugos struktūras?

Vytautas Plečkaitis

Masinės informacijos priemonės gana operatyvai ir plačiai atspindi kriminogeninę situaciją Lietuvoje. Ji iš tikrųjų yra baisi ir kol kas blogėjanti, rodo ne tik valstybės teisėsaugos struktūrų policijos, prokuratūros, teismų silpnumą bei menką profesionalumą, bet ir visuomenės negalą, nesugebėjimą pasipriešinti blogiui ir jį įveikti.

Minėtose struktūrose dirba mūsų bendrapiliečiai, kurių dauguma yra padorūs žmonės, atliekantys savo pareigas sąžiningai. Kita vertus, jie veikiami, kaip ir likusi visuomenės dalis, laukinio kapitalizmo ideologijos: pirmiausia pasirūpink savimi, tas vertingas, kas turi pinigų, už juos viską galima pirkti ir parduoti, nereikia mokėti mokesčių valstybei, nes ji yra žmogaus priešas ir t.t.

Si ideologija, disciplinos, atsakomybės bei profesionalumo stoka leidžia nusikaltėliu pasauliui nesunkiai surasti globėjų, informatorių įvairiose teisėsaugos sistemos grandyse. Todėl neretai išankstinės operacijos nusikaltėlių sužinomos dar prieš jų vykdymą.

Tuo tarpu teisėtvarkos organai, deja, nesugeba įsiskverbti į nusikalstamo pasaulio gretas, sutrukdyti jų užmačias, likviduoti jų vadeivas ir globėjus. Kai kurie Lietuvos specialistai tvirtina, kad operatyviam darbui su agentūra neskiriama pakankamai lėšų, pavyzdžiui, konspiracinių butų nuomai, dalyvavimui aukcionuose ir kitiems dalykams, su kurių

pagalba būtų galima ilgai įsiskverbti į nusikalstamo pasaulio gelmes ir jas išsprogdinti iš vidaus. Policijoje ir kituose organuose įsigali faktomanija, nėra strateginio mąstymo ir darbo šia linkme.

Kiekviena atskirai teisėtvarkos žinyba kontroliuojama tik iš vidaus - yra pati save kontroliuojanti. Esant tokiai situacijai, viską lemia žmonių sąžiningumas ir padorumas. Tačiau jei padorūs žmonės žaidžia pagal taisykles, t.y. laikydamiesi įstatymų, tai nusikaltėlių pasaulis žaidžia tik pagal jam vienam priimtinas taisykles. Jose nėra tokių sąvokų, kaip padorumas, garbė, žmogiškumas, užuojauta. Todėl, norint įveikti nusikalstamą pasaulį, būtina sukurti specialias centralizuotas imuniteto tarnybas, turinčias teisę pavalyti pirmiausia pačias teisėsaugos struktūras nuo korumpuotų asmenų.

Specialistams yra žinoma, kad nusikaltėliams tarnauja ir profesionalūs, didžiules sumas gaunantys advokatai, kurie juos gina dar prieš įvykdant nusikaltimą. Pastarieji mėgsta teisintis, kad jie gina žmogų, o ne nusikaltimą. Su tuo galima sutikti. Tačiau kai žinomus didmiesčio reketuotojus gina Nepriklausomybės akto signataras, o finansinį machinatorių - kitas buvęs žymus valstybės veikėjas, dažnai ir dabar besilankantis Seime, imi suvokti, kokia iš tikrųjų nepaprastai sunki ir sudėtinga principingų policininkų, prokurorų, tardytojų dalia. Nemažai eilinių teisėsaugos darbuotojų neturi nei namų, nei automobilių, neretai gyvena bendrabučiuose, o nusikaltėliams

tarnauja ir didžiuliai pinigai, ir protas, patyrimas, deja, neturintis sąžinės ir padorumo. Tokie jau esame - buvę sovietiniai aktyvistai, dabar patriotai kapitalistai!

Mūsų teisėsaugos žinybų ryšiai su atitinkamomis struktūromis net Baltijos šalyse ir Karaliaučiaus srityje yra labai silpni, nekoordinuoti.

Tačiau ką bekalbėti apie glaudesnius ryšius su kaimynais, kai nėra tinkamo bendradarbiavimo tarp pačių Lietuvos žinybų aukščiausiam lygį. Ypač tai pasakytina apie teisėsaugos žinybų santykius su muitininkais ir pasienio tarnyba.

Pastarųjų pareigūnams dažnai trūksta valstybinio požiūrio. Tuo tarpu muitinėse ir pasienyje nusikaltėliai turi net savas pamainas, garantuojančias laisvą žmonių ir prekių pervažiavimą per sieną. Tarpžinybinis koordinavimas kovoje su nusikaltėliais turėtų rūpintis specialia vyriausybine struktūra, nes sudarytoji prie Seimo vadovybės, deja, savęs nepateisino.

Vertėtų pagalvoti, ar ne metas Lietuvoje, kaip ir daugelyje demokratinėse valstybėse, pereiti prie politinio Vidaus reikalų ministerijos valdymo. Savas policijos žmogus, vadovaujantis tokiai svarbiai žinybai, turi ir teigiamų pusių, bet ji slechia tolesnį karjeros našta, cehinis mastymas, suvaržytas kolegialiais ryšiais, apsunkinantis radikalių sprendimų priėmimą, todėl permainingo policijoje vyksta labai lėtai ir sunkiai. Ypač nepatenkinama padėtis Savivaldybių policijoje, kurioje trūksta elementarios drausmės bei

pareigos jausmo. Gal net verta labiau sukarinti policijos valdymą, norint sėkmingai kovoti su nusikaltėlių pasauliu.

Paminėtos priežastys - tai ne tik valdžios bejėgiškumo problema. Tai visuomenės, įgijusios laisvę, bet neišsivadavusios iš sovietinio mąstymo varžtų, su dideliais pinigais žmonių, negavusių elementarios kultūros, išlaisvinto chadžizmo ir plačiai įsigalinčio dvasinio kičo, problema. „L.R.“

Tarptautinė misijų diena

(Atkelta iš 1-mo psl.)

Jų optimizmą ir meilę gyvenimui. Seima, kuri gyvena tokia misijų dvasia rengia gerą dirvą Dievo pašaukimo grūdai ir stiprina savo narių emocinius ryšius bei jų krikščioniškas dorybes.“

Jonas Paulius II baigia savo kreipimąsi malda į Svenčiausiąją Mergelę Mariją ir jos šventąjį globėją Juozapą, prašydamas kiekvienai šeimai misionieriškos dvasios, kurios dėka visa žmonija galėtų tapti Dievo vaikų šeima Kristuje. LRTV

JAV parlamentas ...

(Atkelta iš 2-tro psl.)

už prievartos ir smurto veiksmus numatantis pirmą kartą 100,000 dol. bauda ir vienerius metus laisvės atėmimo, už pakartotiną 250,000 dol. baudą ir 3 m. laisvės atėmimo, įsigalios kai tik ji pasirašys JAV prezidentas.

Pigiausiu kuru Lietuvoje tampa naikinamų bibliotekų knygos

Ramunė Lazauskaitė

Iš vienos Panevėžiuko apylinkės bibliotekos žmogus kaip krosnių kurą nusipirko sunkvežimį knygų už 40 litų. Prieš pradėdamas kūrėti, žmogus vienam pažįstamam pasiūlė pasidomėti atvežtais leidiniais. Taip buvo išgelbėtas „Lietuvių kalbos žodyno“ trečiasis tomas - tas pats, kurio visuose antikvariniuose knygynuose ieško lituanistai. Būtent šis tomas dėl kažkokio žodžio aiškinimo nepatiko Glavlitui ir buvo pasmerktas deginti ir naikinti. Su Vosiškių, Pagirių, Ilgakio, Pajiesio, Valmantikių bibliotekų antspaudais buvo nurašytas ir sunaikinti pasmerktas lietuviškų sutartinių dvitomis, „Lietuvių liaudies meno“, pirmasis lietuviškos fotografijos albumai, „Lietuvių tautiniai drabužiai“ - knyga, išleista 1958 metais. Taip pat J. Basanavičiaus „Rinktiniai raštai“, K. Būgos knygos.

Kauno kultūros rūmų bibliotekos vedėja Dalia Poškienė sako, kad nauji knygų laukai

sukraunami labai paprastai. Uždarinti mažesnes bibliotekas visoje Lietuvoje pradėta maždaug vienodai - panaikinant bibliotekininko etatą. O nėra bibliotekininko - nėra kam ir pasirūpinti knygomis. Jei kur kokiai komercijai skubiai reikalingos patalpos - ten su tokiais „menkaverčiais inventoriumi“ kaip knyga ilgai nesiterliojama.

„Pastaruoju metu buvo daug šnekėta apie profsąjungų turta, - sako ponija Dalia, - tačiau turėta galvoje tik sanatorijos ir pastatai. O apie knygas net nešūsimta. Šiuo metu Kaune iš 39 įmonių bibliotekų 30 jau uždaryta. „Kauno audiniuose“ savo akimis mačiau praėjime ant suolelio sudėtą krūvą visai neprastų knygų. Bibliotekininkė - kultūringa moteris sakė, kad gal jų vis dėlto kam nors prireiks, gal nors taip beglobei knygai pavyks rasti šeiminką.“

Ar negalima būtų naikinamų bibliotekų turto parduoti knygynuose?

Neseniai atkurtos 27 knygos mėgėjų draugijos vicepirmininkas Vidmantas Stanilius paaiškino, kad nė vienas knygynas knygų su bibliotekos atžyma nepriims. Taip padaryta, siekiant užkirsti kelią svetimam knygų vagystėms.

V. Stanilius sako, kad knygų likimai visais laikais buvo nelengvi. Štai 1950 metais buvo panaikinta Vytauto Didžiojo universiteto biblioteka. Tai buvo labai turtinga, europinio masto knygų saugykla. Jos turtais tarsi buvo pasirūpinta - daugelis knygų paskirta Vilniaus universitetui, tuometiniams Politechnikos ir Medicinos institutams, Viešajai bibliotekai. Bet dar daugybė šių leidinių su VDU antspaudais, su inventorizavimo numeriais iki šiol klaidžioja pas žmones.

Pašnekovas parodo keletą tokių knygų su Vytauto Didžiojo, vėliau pervadinto Kauno universitetu, bibliotekų antspaudais. Tai 1686 metais lotynų kalba išleista dvitomis brevijorius, 1833 metų lenkiškų

knygų katalogas, minintis ir Vilniaus spaustuveje lenkų kalba išleistas knygas, taip pat labai seni katechetiniai aiškinimai lenkų kalba. Dvi pastarosios yra ne tik su VDU bibliotekos antspaudais, bet pirmoji - su Vaclovo Biržiškos, antroji - su J. Tumo-Vaižganto ekslibrisais.

Manoma, kad pirmąją bibliotekai padovanojo pats V. Biržiška, ilgą laiką joje dirbęs, o knyga su spaudu „Kunigo Juozapo Tumo“ ten pateko po rašytojo mirties. Ir jau minėtos knygos, ir 1824 metų biblija italų kalba, ir vienas pirmųjų nepriklausomos Lietuvos almanachų „Pirmasis baras“ su Adomo Galdiko iliustracijomis, už kurį aukcionuose bibliofilai moka didelius pinigus, 1874 metais išleista unikaliausia Prūsijos istorija mūsų bibliotekose buvo pasmerkti, nurašyti, gal kai kas ir pavogta. Geriausiai atveju jų laukė kelionė į užjūrį, blogiausiai - laužas. Daugelį šių knygų nuo ugnies išgelbėjo bibliofilas Domas Aktinas.

Kauno kultūros rūmų biblioteka, 27 knygos mylėtojų draugija bei kultūros namuose esantis knygynsalonas sumanė birželį paskelbti knygos gelbėjimo mėnesiu. „L.R.“

V. Žirinovskis: Rusija vėl prisijungs Lietuvą

Rusijos ultranacionalistų lyderis Vladimiras Žirinovskis pasisako, kad Kaliningrado srities teritorija tiesiogiai susijungtų su Rusija. Apie tai jis pareiškė jo vadovaujamos Rusijos liberalų demokratų partijos Kaliningrade skryčiaus steigiamojoje konferencijoje.

Mes manome, sakė V. Žirinovskis, kad Kaliningrado sritis visada liks neatsiejama Rusijos dalis. Jis žadėjo kaliningradiečiams „nuraminti“ jų kaimynus iš Lietuvos, Lenkijos ir Vokietijos, „kad šie visiems laikams prarastų norą kada nors iškelti Kaliningrade savo vėliavas“. Antra vertus, V. Žirinovskis mano, kad Kaliningradui ir Vokietijai derėtų plėtoti ekonominį bendradarbiavimą.

Per rinkimų kampaniją pernai gruodį V. Žirinovskis pasisakė už galimybę sugrąžinti Kaliningradą Vokietijai arba bent jau kartu su šia valstybe valdyti sritį. Kaliningrado rinkėjai pagal partinius sąrašus daugiausia balsų atidavė būtent V. Žirinovskio partijai.

V. Žirinovskis sakė, kad Kaliningrado sritis bus sujungta su Rusija tuomet, kai prie jos prisijungs Baltarusija ir bus prijungtas Vilniaus kraštas, kuris, jo žodžiais, teisiškai turi priklausyti Rusijai. Traukiniai iš Kaliningrado į Maskvą turi važiuoti per Rusijos teritoriją, sakė Rusijos nacionalistų lyderis.

Kaliningrado televizijai jis pareiškė, kad netrukus prie Rusijos prisijungs visa Lietuva ir kad tai bus pasiekta tik ekonominėmis, o ne karinėmis priemonėmis. Tereikia Rusijai nustoti tiekti žaliavas, ir Lietuva iš karto pradės dūsti ekonomiškai, sakė V. Žirinovskis. Jo žodžiais, Rusijai nustojus pirkti Lietuvoje gaminamą žemės ūkio produkciją, niekam daugiau pasiaulyje ji nebus reikalinga.

V. Žirinovskis, be to, kritikavo Rusijos Valstybės dūmos svarstomą įstatymo projektą „Dėl Kaliningrado srities statuso“, kuris turėtų suteikti sričiai kai kurių savivaldos

lengvatų. Manoma, kad Rusijos liberalai demokratai bijo, jog užsienio firmoms bus suteiktos lengvatinės sąlygos ir jos taps truto savininkėmis.

Vienas V. Žirinovskio partijos narių, Rusijos Valstybės dūmos deputatas Stanislavas Zaričanskis, kuris taip pat yra Dūmos religijų ir politinių partijų reikalų komiteto narys pasakė, jog į Lietuvą atvyko su privačiu vizitu aplankyti savo brolio, buvusio Rusijos karininko, kuris šiuo metu gyvena Rukloje. S. Zaričanskis pasakė, jog lankėsi Lietuvos Seime ir su kai kuriais LDDP frakcijos nariais aptarė oficialios Rusijos Valstybės dūmos deputatų delegacijos vizitą į

Lietuvą.

Rusijos liberalų demokratų partijos atstovas paaiškino, jog V. Žirinovskis nori atvykti į Lietuvą, tačiau vengia tai daryti dėl grėsmės, kurią jam gali kelti Lietuvos specialiosios tarnybos.

S. Zaričanskis pažymėjo, jog pagal jo partijos programą po prezidento rinkimų, kuriuos tikisi laimėti V. Žirinovskis, Rusija tuoj pat nutrauks energetinių resursų eksportą. Pasak jo, Lietuvai benzino, naftos, mazuto ir kito kuro gali užtekti tik 15 dienų. Be to, Rusija, pasak S. Zaričanskio, pateiks ESBB šalims ultimatumą atšaukti savo ambasadorius iš Lietuvos, nes kitu atveju išstos iš šios

organizacijos.

S. Zaričanskis teigė, jog tarp Rusijos liberalų demokratų partijos narių yra Lietuvos pilietybę turinčių asmenų. Pasak jo, šie asmenys nusivylė nepriklausomybe ir todėl remia V. Žirinovskio partiją. V. Žirinovskio partijos narys pasakė, jog Rusijai pasidalyti Baltijos regioną padės Vokietija, kuriai bus naudinga bendradarbiauti su naujajai prezidentatūrinčia Rusija. Pasak jo, nacionalistinė „Vokietijos liaudies sąjunga“ atsiuntė Rusijos liberalų demokratų partijai žemėlapi, kuriame Klaipėda yra vadinama Mėmeliu, o Klaipėdos kraštas ir buvusi Prūsija priskiriama Vokietijai.

BNS ir „L.Ryto“ inf.

Rusija tik laviruoja ar iš tikrųjų sutiktų jau demilitarizuoti Kaliningrado sritį?

Vilnius, (BNS). Krašto apsaugos ministras Linas Linkevičius sveikino Rusijos užuominas apie galimą Kaliningrado srities demilitarizavimą, nors ir siejamą su išankstinėmis sąlygomis tarptautinei bendrijai.

Rusijos gynybos ministras Pavelas Gračovas Baltijos jūros valstybių gynybos ministrų pasitarime Briuselyje skundėsi iprastinėms ginkluotės Europoje sumažinimo sutartimi, kuri Rusijai esanti „per griežta“, ir jos vykdymą siejo su Kaliningrado problema.

P. Gračovas pareiškė, kad jei iš Rusijos ir toliau bus griežtai reikalaujama mažinti ginkluotę šiaurėje ir pietuose, t.y. prie Turkijos ir Norvegijos sienų, ji bus priversta laikyti daug kariuomenės Kaliningrado srityje.

Ministras L. Linkevičius sakė, kad P. Gračovas pasitarime užsiminė, o vėliau tai patvirtino ir privačiuose pokalbiuose, kad nustojus spausti Rusiją šiaurėje ir pietuose, ji galėtų ir net būtų suinteresuota demilitarizuoti Kaliningrado sritį.

BNS korespondento paklaustas, ar, jo nuomone, Lietuvai tarptautiniuose saugumo forumuose

derėtų paremti Rusijos interesus laikyti daugiau kariuomenės Turkijos ir Norvegijos pasienyje, L. Linkevičius spaudos konferencijoje atsakė, kad tai būtų neetiška, nes pati Lietuva nėra iprastinėms ginkluotės mažinimo Europoje sutarties dalyvė. Tačiau jo nuomone, tai netrukdytų svarstyti problemą per diplomatinis kontaktus.

Krašto apsaugos ministras neabejoje, kad Turkijos ir Norvegijos nuomonė šiuo klausimu ir toliau liks griežta, tačiau pastebėjo, kad, pavyzdžiui, Švedijos ir Suomijos pozicija „kiek minkštesnė“. Todėl, mano ministras, su Turkija ir Norvegija geriau tartis ne dvišalėmis derybomis, bet drauge su kitomis suinteresuotomis šalimis.

L. Linkevičius įsitikinęs, kad lankstus dialogas su Rusija padėtų išspręsti Kaliningrado demilitarizavimo problemą. „Reikia bendrauti lanksčiai ir palikti galimybę Rusijai gražiai išeiti“, - mano jis.

Tuo tarpu kitas aukštas Krašto apsaugos ministerijos pareigūnas interviu BNS korespondentui labai

skeptiškai vertino tokį Rusijos laviravimą, pavadinęs jį įprasta Rusijos taktika. Prieš kelerius metus Rusija panašiai elgėsi, siūlydama tarptautinei bendrijai neva alternatyvą - arba spartus kariuomenės išvedimas iš Vokietijos, arba iš Baltijos vastybių.

L. Linkevičius taip pat sakė, kad netrukus ketina pasiūlyti Didžiąjai Britanijai pasirašyti karinio bendradarbiavimo sutartį ir kad Briuselyje susidaręs įspūdis, jog toks pasiūlymas gali būti priimtas. Didžioji Britanija galėtų tapti penktąja NATO šalimi, kuri susitaria su Lietuva dėl karinio bendradarbiavimo. Kaip žinoma, Lietuva tokias sutartis jau turi su Danija ir Prancūzija, iki rudens panašius dokumentus turėtų pasirašyti su Vokietija ir JAV. Krašto apsaugos ministras pranešė, kad Lietuvos diplomatu ryšiams su NATO paskirtas nuolatinės misijos Europos Sąjungoje patarėjas Vygaudas Ušackas, o atstovu Vyriausiąjame jungtinių pajėgų Europoje štabe (SHAPE) - leitenantas Valdas Siaučiuolis, mokėsis JAV ir dabar dirbantis Lietuvos generaliniame štabe. (LR)

Trisdešimtojo poezijos pavasario kalbėjimai

Poezijos Vakaras Raudondvaryje

Evaldas Ignatavičius

bedugnėn garma naktys o jose
kvatojas girtos kabaretų rožės
neono kriauklės pergalingai ošia
o kristalu pavirtusi šviesa

*j mano delną krinta ir atgyja
vėsi tėkmė tarp degančių krantų
aukštyn upe prieš srovę aš brendu
laikydama nuvystusią leliją*

Aidas Marčėnas

Diktantas

rašyt diktantą ne tašyti kuolą
kaskart sunkiau girdėt švarius
balsus
kaip kažkada į šviesą kerta uolą
kaip rojuos raško uždraustus
vaisius

bet rašo rašo rašo rašo uolūs
dailiųjų nuvargę mokiniai
praamžėj dailiai randas naujos
uolos
ir vaisiai byra tartum sakiniai

o kas diktuoja mums diktantą šitą
kur žodis naujas nei kasmet rugų
kur kas lig šiol nebuvo parašyta
težino vėjas rožė ir drugys

Antanas A. Jonynas

Būrėja

*Dega sniegas Lange iškalbingas
nebylus žiburys
eglės spyglys pasitinka
įsmigęs į namo duris*

*kaip tu nerūpestingai
ateitį mano buri
į vašką adata sminga
tačiau ne ten kur duri*

Eduardas Mieželaitis

*Aš laukiu ir laukiu tavęs kaip
saulėtekio
kuris išsiskleidžia lange tarsi rožė
širdis neatlaiko to ilgesio slėgio
ir gal dar sunkesnę man slėgį
paruoši*

*tačiau ilgesys nors ir slepia bet
geidžiamas
nes meilė nutolsta lyg tas
horizontas
kur dienos nudarda kaip tuščias
vežimas
ir pasijunti lyg kažko nuboksuotas*

*kankina mane juodo paukščio
nostalgija
nes nuotolis iki tavęs nemažėja
todėl ilgesys varno spalvą įgyja
ir siela vis irias kaip paukštė
prieš vėją*

*jaučiuos lyg patekęs į apskritą
tuštumą -
pritrūksta gyvybės balanso ir oro
raitau cigaretės beprasmišką dūmą
ir laukiu tavęs kaip dangaus
meteoro*

Stasė Lygutaitė-Bucevičienė

*Pavargėlis
Prie turgavietės vartų
Snabžda pamirštas mūsų
Maldas.*

*Rudenio vakaras
Tartum akivaras
Plečias.*

*Skubūs praeinančių
Zingsniai.
Vos vos skambteli
Moneta,
Nukritus nei sėkla
Į nevaisingą žemę.*

Eilėraščiai iš šių metų almanacho
„Poezijos pavasaris 94“

V. Ajauskas. Aukuras.

Rašo kun. Antanas Valantinas

Raudondvaris (Radviliškio raj.)
prieš karą buvęs barono Ropo
dvaras, susilaukė geresnio likimo,
negu kiti mūsų tėvynės dvarai. Ir
šiandien akį vilioja, dėmesį traukia
ne tik pagrindinis pastatas - buvusi
barono Ropo rezidencija, bet ir visi
kiti pastatai, įskaitant ūkinius: visi
jie suremontuoti, atnaujinti. Be to,
yra ir naujų pastatų. Tai puikūs
kultūros namai, gražūs
aukštesniosios žemės ūkio
mokyklos rūmai ir kt. Prie dvaro
išaugo gyvenvietė.

Todėl Raudondvaryje būna
gausu įvairių renginių: čia
gastoliuoja įvairių miestų teatrai,
chorai, atvažiuoja literatai ir kt.
Įvairius minėjimus, vakarus
surengia ir vietos pajėgos.

Gegužės mėn. 18 d.
aukštesniosios žemės ūkio
mokyklos auklėtoja Milda
Giedraitienė ir kultūros namų
direktorė Marija Selenienė surengė
poezijos vakarą, sukviesdamos
būrelį Radviliškio rajono poetų.
Savo kūrybos eiles skaitė ir
minimasis pasidalino Vladas Buragas,
Elena Ciganienė, Jolita Nelzaitė,
Antanina Sentulienė ir kun. Antanas
Valantinas. Dalyvavo poezija
besidomintys žemės ūkio mokyklos
moksleiviai ir kt. Vakare vyravo
draugiška nuotaika, visus jungė iš
poezijos posmų trykštanti dvasinė
šiluma.

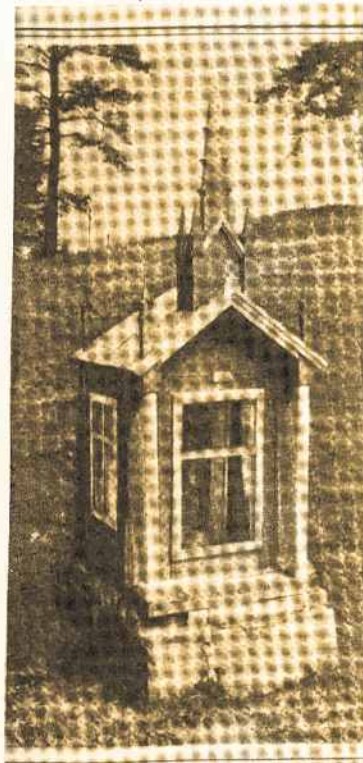
Baigiant, buvome pavaišinti
kavute. Skambėjo gražios dainos.
Svečiams buvo aprodyti
Raudondvario architektūrinio
ansamblio pastatai, suteikta
informacijų.

Skirstėmės patenkinti.
Džiaugsmą didino ir tai, kad mūsų
jaunimas pradeda domėtis poezija,
menu, muzika ir t.t.

*Laukas, kelias, pieva, kryžius,
Silo juosta mėlyna...*

Jonas Aistis

Kryžiai, koplytėlės,
koplystulpiai, stogastulpiai, išdrožti
talentingų liaudies meistrų,
dievdirbių, ištisuos šimtmečius

Beržora. Plungės raj. 1989 m.

Koplytėlės

rymojo pakelėse, pamiškėse, kelio
vingiuose, sodybose, kapinaitėse.
Harmoningai įsilieję į lietuvišką
peizažą, stipriai įaugę į kaimo
žmogaus buitį ir būtį, buvo jo
pasaulėjautos, jo estetinio ir
religinio pergyvenimo, pagarbos
Visatos Kūrėjui reiškėjai. Mediniai
liaudies paminklai, išsirutulioję iš
baltų papročio pagerbti mirusiųjų
atminimą, rašytiniuose šaltiniuose
minimi nuo XVI a., o nuo XVII a.
statomi ir svarbiems asmenims,
šeimoms; kaimo ar tautos įvykiams
pažymėti.

Koplytėlės paplitusios po visą
Lietuvą, ypač jų buvo gausu
Zemaitijoje. Buvo jos statomos ant
žemės, ant akmenų vainiko,
vėlyvesnės ant betono pamatų,
mažos - kalamos prie storų ąžuolų,
liepų kamienų. Įvairaus
architektūrinio plano - kvadratinės,
rotundinės, trikampės, nors
nedidelės (h 1,5 m.) taurios formų
paprastumu, kelia monumentalumo
įspūdį. Kai kuriose jaučiami
liaudiškai transformuoti epochinių
stilių - baroko, gotikos, klasicizmo -
elementai. Koplytėlės būna atviros
iš vienos, dviejų ar visų keturių
pusių: atvėrus įstiklintas dureles,
kaip spalvinga misterija sušvyti
dekoratyviai dažytos šventųjų
kaimo ar šeimos globėjų skulptūros:
Marija Maloningoji, su trykštančiais
iš delnų spinduliais, Rūpintojėlis,
Šventieji Izidorius, Rokas ir
daugelis kitų.

Pastaraisiais metais
koplytėlės sparčiai nyksta. Nykus
būtų Lietuvos peizažas be šių
mažųjų dvasingumo oazių,

skleidusių ramybę ir harmoniją.
Tad saugokime jas! Atgaivinkime jų
statymo tradiciją.

Zita Žemaitytė

Tveriai. Akmenės raj. 1965 m.

Baisiųjų Trėmimų Minėjimas Melbourne

Lietuvių Karių Veteranų Sąjungos Ramovė, vadovaujama Vlodo Bosikio, suruošė įspūdingą gerai paruoštą programą tų baisiųjų trėmimų minėjimą birželio 12 d. Tremtinių kankinių atminimui užprašė iškilmingas šv. Mišias, o po jų Lietuvių Namuose vyko minėjimas. Koncertinė salė buvo pilnutėlė lietuvių virš 300.

Minėjimą atidarė Ramovės pirm. Vladas Bosikis, pradėjęs tremtinio A. Stabingio eilėraščio posmą:

*Ziedais kvėpėjo naktis birželio,
Mėnuo vien tyliai erdvėmis žengė,
Grupės čekistų būrės prie kelio,
Kruviną puotą Lietuvai rengė.*

- Birželio mėnuo mūsų tautos istorijoje turi ypatingą reikšmę, nes šio mėnesio eigoje Lietuvą palietė įvairios nelaimės - okupacija, trėmimai, pagaliau karas, kuris neatnešė lauktos laisvės, tik pasikeitė okupanto spalva.

- Šiandien prisiminkime mūsų tėvus, brolius, seseris, kurie buvo paliesti baisiųjų birželio mėn. trėmimų. Prisiminkime žuvusius partizanų masiniame Tautos sukilime birželio mėnesį. Prisiminkime narsiuosius miško brolius. Aplankykime mintimis Rainių miškelį, Pravieniškes ir kitas kankių vietas. Prisiminkime rusų tankų sutraiskintus laisvės kovotojus prie televizijos bokšto Vilniuje. Šiandien pagerbkime mūsų Tautos kankinius, kurie kentėjo, kovojo ir mirė tik dėl to, kad mylėjo savo Tėvynę ir liko jai ištikimi.

Pirmininkas Vl. Bosikis baigęs šį įžanginį žodį, Invokacijai pakvietė kun.dr. Pr. Dauknį, o po jo paskaitė pateikė Pensininkų Sąjungos pirmininkė Viltis Kružienė. Jos paskaita buvo kondensuota, įdomi, naudinga, tai ją spausdiname ištisai.

Meninės dalies pranešinėtoja buvo jaunoji Lina Didžytė, pasipuošusi puikiais tautiniais rūbais. Scenoje jau buvo susėdęs pilnas kanklių ansamblis, visi puošniais tautiniais rūbais ir atliko šiam trėmimų minėjimui svajingų melodijų su solistais - Birute Kymantiene ir Vincu Danium, daina *Partizanams, Vežė mane iš namų, Kad ne auksinės vasaros*. Kanklių duetą labai gražiai skambino Danius Aras ir Aleksas Brovedani. Kanklių ansamblis ir solistai sulaukė gausių plojimų, kai jų atliekami kūriniai labai tiko trėmimų minėjimui.

Dainos Sambūris, diriguojamas Birutės Prašmutaitės, padainavo 4 dainas, kurias atliko ir Vilniuje Pasaulio Lietuvių Dainų Vientėje: *Parveski Viešpaties, Laisvės Varpas, Kur bėga Sešupė, Lietuviais esame mes gimę*. Akompanavo Petras Celnas ir Zita Prašmutaitė. Visos šios dainos atliktos taip sutartinai, mintinai išmuktos, pagal Maironį "kai užgieda, uždainuoja, širdį taip graudina".

Minėjimas baigtas su chorų giedant visiems Lietuvos Himną.

Dėkojame už šį nuostabiai gražiai paruoštą programą LKVS Ramovės pirm. Vl. Bosikiui ir jo Valdybai.

PD

Argi mes galime pamiršti tą baisiųjų birželį?

Viltis Kružienė

Paskaita paruošta birželio 14-15 d.d. išvežimų minėjimui 1994 Melbourne

1941 metų birželio mėnesį iš 14 į 15 naktį Lietuvos okupantai su sovietiniais kalaborantais vykdė iš anksto suplanuotą išvežimą. Iš miestų, mažų miestelių, kaimų bei vienkienų tūkstančius gyventojų prikėlė iš miego, neprrašyti svečiai daužydami ar lauždami duris, brovėsi į vidų. Kareiviai su šautuvais ir durklais, ragino mieguistus tėvus su verkiandais vaikais, senelius net ir nėščias moteris skubiai ruošti kelionei. Neikas neiškinio nei kur, nei kodėl tas daroma. Leidę pasiimti keletą kilogramų mantos varė juos į čia pat stovinčius sunkvežimius. Vėliau pakraudami tuos nelaiminguosius į gyvulinius, vielm apraizgytus vagonus, vežimui į nežinią.

Šitam išvežimui planas buvo paruoštas dar prieš antrojo pasaulinio karo pradžią 1938 metais. Jau tada buvo numatyta užimti ne tik Lietuvą, bet ir visą Pabaltį. Numatyto išvežimo plano pradininkas ir vadovas buvo Sovietų Užsienio Reikalų komisaras Dekanozovas. Sovietai jį anksti atsiuntė į Lietuvą, kuris nedelsiant pradėjo organizuoti okupacijos įjungimą į Sovietų Sąjungą.

Prasidėjo areštai, o po jų masinis žmonių išvežimas. Trėmimas į Rusiją ar į jos pajungtas žemes, buvo pirmasis Genocido žingsnis. Mes esame gyvi liudininkai tos šurpijos tremties. Metai iš metų

anos tragiškos birželio nakties atminimas įgauna vis didesnę prasmę, vis didesniu juodu gedulu apgaubia mūsų protus ir širdis. Ir kai mes dabar susirinkę sopulingomis širdimis minime anuos įvykius, galėčiau sakyti, prisimename visą ir pilną Lietuvos ir lietuvių golgotą. Taigi, buvo vykdomas GENOCIDAS. Ką reiškia Genocidas? Žodis GENO - yra graikų kalbos žodis, reiškiąs giminę, gentį ar kiltį, CIDE paimtas iš lotynų kalbos žodžio CEDERE - reiškiantis - žudyti, užmušti. Abu žodžiu sujungus - GENOCIDAS reišktų - giminės bei tautos išžudymas.

Eilės tautų ir kultūrų dėl vienokios ar kitokios priežasties per šimtmečius išnyko. Kai kurios tautos išnyko tapdamos aukomis galingesniųjų kaimynų plėšraus grobuoniškumo ir vien dėl to, kad jos buvo per silpnos spirtis galingesniųjų - prievartai, tapo sutriuškintos. Tačiau iki šiol nė vienas istorijos amžius nebuvo toks šiurpus, kaip šis paskutinysis XX-tasis amžius. Šitame šimtetyje įsigalėjo boševizmo bei nacizmo apgalvotas naikinimo būdas, naikinantis tautas ar žmonių grupes.

Boševikinio Genocido pradžia sutampa su 1917 metais įvykusia revoliucija Rusijoje. Bet iki antrojo pasaulinio karo ribojosi Sovietų Sąjungos sienomis.

Sovietams okupavus Lietuvą ir visą Pabaltį, Genocido negalėjome išvengti ir mes... Genocido tikslas buvo dvejopas: (a) pirmasis

INVOKACIJA

TRĖMIMŲ MINĖJIME

(Invokacija tai kreipimasis į Dievą ir šventuosius, atidarant posėdžius, susirinkimus minėjimus. Trėmimų minėjime Melbourne šią Invokaciją pateikė kun.dr. Pr. Dauknys):

VIEŠPATIE, Tu vienas žinai, kiek mūsų Brolių ir Sesių buvo ištremta į baisiuosius Sibiro plotus vergų darbams, badui, šalčiui, mirčiai. Tu, Viešpatie, vienas žinai, kiek jų buvo sugaudyta, nukankinta, sušaudyta. Nuo sovietinių bedievių rankos ištiko juos skaudžiausia rykštė, padavimuos negirdėta, kai vergijos pančiuose žuvo tūkstančiai.

Mus, Viešpatie, anomet išvedei į laisvąjį pasaulį, kad Brolių ir Sesių vargus ir skausmus

taikomas - „Nepataisomam elementui“ - kuris ir buvo numatytas sunaikinti, bet prieš tai reikia jį panaudoti, kaip nemokamą darbo jėgą. Ką jie ir darė išveždami į Sibirą. Todėl kad šitie žmonės brendo taip vadinamoj „buržuazinėj santvarkoj“ ne boševikinėje sistemoj - reiškia juos jau negalima pataisyti ar perauklėti - todėl vienintelis būdas nuo jų atsikratyti - tai be galėsčio juos sunaikinti. Visai nesvarbu ar esi politinis veikėjas, mokslininkas, ūkininkas ar paprastas darbininkas. Iš tokio elemento patikimą komunistų nepadarysi. Tai ir lieka vienintelis kelias jį sunaikinti. Iš pradžių tokius nepataisomus žmones šaudydavo be atodairos. Vėliau, boševikai kišo į kalėjimus, tardydavo įvairiais būdais, kankino ir tik po to, jei dar pajėgus, siųsdavo į čekistų ar KGB suformuotus „Gulagus“ esančius poliarinėse srityse, Azijos dykumose ir panašiai, ten kur siautė kriminaliniai nusikaltėliai, o prižiūrėtojai buvo tie, kurių sieloje įspausta „MADE IN SOVIET RUSSIA“.

Antroji rūšis tai - dar „Pataisomas elementas“. Šitai grupei priskiriamas pirmiausiai jaunimas, vaikai. Juos bus galima ir reikia įstatyti į tokias gyvenimo sąlygas, kad jie pasidarytų boševikinės masės žmonėmis. Neturėtų asmeniškios nuomonės t.y. savo „AS“. Negalėtų savarankiškai be partijos nurodymų galvoti. Neturėtų asmeniškio jausmo ar užuojautos kitam. Viskas turėjo būti daroma masiniai, kuriems partijos vadovai nustato kryptį, bei stilių, pagal partinę liniją.

Štai matome, kad pirmasis pavyzdys yra biologinis naikinimas, o antrasis kultūrinis. Genocido vykdymo klausimus sprendė Aukščiausias boševikinis sistemos organas - Politbiuras. Patį vykdymą organizuoja ir prižiūri jiems pavaldus NKVD ar KGB ar kaip kitaip pavadinus.

Lietuvą okupavus, rasti dokumentai rodo, kad genocido vykdymo potvarkis Nr. 001223 buvo išduotas 1939 metais spalio mėnesio 11 dieną. Šią potvarkį gavo tam tikros Sovietų įstaigos dar prieš užėmimą Baltijos valstybių, tam, kad jos iš anksto numatytų būdus praveisti genocido operacijas tuose kraštuose su pagalba vietinių kalaborantų.

Pagaliau atėjo numatytoji diena išvežimams. Žmogus, - patekęs į

skelbtume pasauliui, kad melstume už Tėvynės Laisvę, jai padėtume.

Tikėjimas tačiau stebuklus daro. Mes tikim didįjį stebuklą - Tavo, Dieve, Žodį! Tavo žodis sukūrė dangų, žemę ir žvaigždes, ir vėsnios žiedą ir Lietuvą - Tėvynę mūsų.

Bet mes nežūsim! Mūsų viltį, kaip didelę vairorykštę nuo krašto iki krašto, šviesus tikėjimas per ūkanotą dangų veda.

TAUTOS MŪS KANKINIAI, išmelskite stiprybės, sumanumo, vienybės, meilės darbuotojams jau laisvos ir nepriklausomos Lietuvos! Išmelskite karalystę Dangaus, paguldžiusiems galvą už Dievą ir Tėvynę, šaltojo Sibiro taigose, kad vėl vardas Lietuvos skambėtų kaip aukso varpas pasaulyje, kad vestų Lietuvą ir visus jos sūnus ir dukras mus Didis Dievo Žodis!

Amžiną Atilsį žuvusiems Tremtiniams. Amžiną Atilsį, duok mirusiems, Viešpatie!

genocido mašiną, neteko ne tik laisvės ir teisės į savo turtą ar savo amatą bei profesiją, bet bendrai kalbant, nustojo būti laikomas žmogumi. Nesvarbu ar tai buvo vyras, moteris, vaikas ar kūdikis, sveikas ar ligonis. Svarbu buvo paimti auką ir ją įgrūsti į gyvulinį vagoną numatytam trėmimui. Niekas nesigilino ar ta auka pasieks kelionės paskyrimo vietą ar ne. Svarbu tik, kad būtų surinktas išvežamųjų skaičius. Vienas tokių įvykių buvo antrųjų deportacijų metu 1948 metais gegužės 22 d. Džūkijoje. Leipalingio valsčiaus deportacijų vykdytojai, radę begimdančią moterį, palaukė, kol kūdikis gimė ir tuoj pat naujagimį ir motiną pakrovė su kitais deportuojamais ir išvežė Rusijos gilumon. Argi svarbu, kad jie pakeluit mirs, jie gi vežami sunaikinimui. Sargybiniai jų likimu nesudominti.

Nekalbėsiu apie sąlygas, kurias jie pergyveno kelionėje. Visi žinome, kad badavo, troško be vandens. Kiek daug jų mirė. Daugelis iš mūsų skaitėm knygoje, parašytas sugrįžusių tremtinių. Daug jų prirašyta ir dar daug jų prirašys. Prisiminkime tik, kad 1941 metų birželio 14-15 dienomis buvo pradžia trėmimų, kurie tęsėsi dešimtmečiais iki Lietuvos Nepriklausomybės atstatymo.

Tada nebuvo svarbu ar esi jaunas ar senas, turtingas ar beturtis, inteligentas ar bemokslis, ūkininkas, tarnautojas ar darbininkas. Visi vienodai buvo sugrūsti, kaip gyvuliai į vagonus su mažais langeliais, apraizgytais spygliuotomis vielomis. Lietuvoj siautė baisioji naktis. Žmonės alpo nuo stokos oro vagonė. Maldavo vandens, verkė, šaukė pagalbos, tačiau sargybiniai buvo apkurę. Niekam neleido prieiti artyn, o patys nekreipė jokio dėmesio. Šitoji deportacija mūsų istorijoje pavadinta „Baisiuoju Birželiu“. Argi mes galime pamiršti tą „Baisiųjų Birželį“? - gyvendami laisvėje. Jei kas kalba apie „holicostą“ tai atrodi, kad „anas birželis“ buvo lygiai bausis o gal dar ir baisesnis. Šiandieną prisimename visus žuvusius Sibiro platumoj, įvairiose kasyklose, kalėjimuose ir kitur. Mes juos visus matome didvyriais, kurie savo pasiukojimą ir kanciją žuvo už meilę Tėvynei Lietuvai.

Per tuos 53 okupacijos metus (Nukelta į 8-tą psl.)

IS MŪSŲ PARAPIJŲ

Melbournas

Baisių Birželio Trėmimų į Sibirą minėjimo iškilmingos pamaldos buvo Šv. Marijos Jūrų Zvaigždės bažnyčioje birželio 12 d. Procesija su lietuviškų ornamentų kryžiumi, jį nešdamas vilkiukas Dievo berniukas Rimas Statkus, su kunigu ir skaitytojais visus vedė į bažnyčią, sekė 4 organizacijų vėliavos su garbės palyda. Skaitymus atliko Vladas Bosikis, Tikinčiųjų maldą Juozas Keblys. Kun.Pr. Daunkys tarė šių baisių trėmimų minėjimui skirtą žodį, o mus - Dievo Apvaizda išvedė į laisvąjį pasaulį, kad bet kuriam laikui atėjus gintume Tėvynės laisvę, iškeltnę persekiojimų baisumus. Parapijos choras, vadovaujamas Petro Morkūno, o Zitai Prašmutaitė grojant prie didžiųjų atnaujintų vargonų, procesijai įeinant giedojo *Nuliūdo kapai, vėliau De profundis, Sventas, O Viešpatie, parodyk kelią* - Irenos Vakarytės žodžiai ir M.K.Klajūno muzika, užbaigiant - *Apsaugok Aukščiausias*. Bažnyčioje dalyvavo 214 lietuvių, visi priėmė šv. Komuniją už Tautos Kankinius, kad jie Danguje išmeltų Tėvynei dvasinį atgimimą, visi dirbtų Dievo garbei, Tėvynės Lietuvos gerovei.

Katalikių Moterų Draugijos pirmininkė p. H. Statkuvienė pranešė kad Prisikėlimo bažnyčios klebonas Kaune kun. Eugenijus Bartulis norėtų atvykti į Australiją pravesti Rekolekcijas, o kelionę iš Lietuvos į Australiją ir atgal pats apsimokėtų. Mūsų parapijos vardu jau išsiuntėm jam iškvietaimą 3

mėnesiam, kurį su reikalingais dokumentais patvirtino policija.

Dr. Romualdas Šumauskas - Vilniaus katalikų Šv. Jokūbo ligoninės neuro-chirurgas ir to skryčiaus vadovas - keletą mėnesių Melbournas asistavo ligoninėse naujos technologijos operacijom. Išskrido atgal į Vilnių birželio 6 d. aerodrome palydėtas būrelis lietuvių. Paliko mums gilias kvalifikuoto mokslininko prisiminimus, dideliu pasišventimu atliekant operacijas, gydant sergančius.

„Tėviškės Aidų“ Ekspedicijos savanoriai darbuotojai, paruošę šį laikraštį pašto persiuntimui, baisuosius trėmimus į Sibirą paminėjo malda už kankinius. Ta proga pasveikino savo bendradarbę Anelę Latviene, jai sulaukus jau 84 metų amžiaus. Ji stipri, vairuoja mašiną, neturėjo jokios nelaimės, o jos regėjimas toks nuostabus, kad jai nereikia nei akinų. Jai Dievo palaimos, Ilgiausių Metų! Visiems pietus paruošė šeimininkė Onutė Szentimrey.

Parapijos išlaikymui vokeliais bendra suma aukojo po \$75 dr. K. Zdanis ir Elena Juškevičienė. Ačiū labai aukojusiems ir kartu prisiususiems „Tėviškės Aidų“ prenumeratas - kun. Pr. Daukny.

Pranešimas

Pranešu, kad, nuo birželio mėn. 20 d. iki rugpjūčio mėn. 5 d., man išvykus tarnybiniais tikslais, konsulato vedėjo pareigas laikinai eiti Lietuvos Respublikos Užsienio Reikalų Ministro potvarkiu buvo paskirtas Gabrielius Zemkalis. Visi konsuliniai patarnavimai, įskaitant ir vizų išdavimas, bus teikiami įprasta tvarka ir tiesioginiai susitarus su p. Zemkalniu tel 848 8297 arba paliekant žinią konsulato įstaigoje tel/fax 848 5663. Tautiečių patogumui konsulato įstaiga bus atidaryta taip pat ir sekmadieniais nuo pirmos iki antros valandos po pietų Lietuvių Namuose (šalia bendruomenės kambario).

Kęstutis Lynikas
Garbės Konsulas

Pranešimas Skaudininkams

Visi Skaudininkų Ramovės nariai iš Melbourno ir Geelongo, su antrom pusėm, kviečiami dalyvauti skautininkų sueigoje, penktadienį birželio 17-tą dieną, 7 val. vakare, Parapijos Namuose, 18 Henry St., Kensington.

Ta sueiga bus skirta išleistuvėm broliui Vytui Vaitkui, kuris su žmona, neužilgo persikels gyventi į Sydneį. Nariai prašomi atsivešti užkandžių.

ps. Birutė Prašmutaitė
Melb. Sk. Ramovės pirmininkė

Melb. Sk. Ramovės sueiga Parapijos Namuose Kensingtone bal. 29. Iš k. Geelongo Satrijos Tunto tuntininkas s. V. Mačiulis, v.s. J. Žitkevičienė - Ramovei vadovavusi 11 m., v.s. fil. kun. Pr. Daukny, ps. B. Prašmutaitė - nauja Ramovės Vadovė, s. N. Ramanauskas - Rajono Vadas. Stovi: s. V. Stasiliūnas, ps. L. Prašmutas, v.s. D. Lynikienė, ps. fil. J. Vizbaras, ps. L. Čizauskaitė-Tigani, ps. dr. N. Zdanienė, s. P. Volodka iš Satrijos Tunto.

Aštuoniasdešimtųjų sveikinimai

Mielas Vladai mūsų kaimyne
Malonu sveikint Siandie Tave:
Dar Tu nesenas, tikras galiūnas
Žydek žaliuok, kaip tas bijūnas.

Tau nereikia limuzino,
Negadini Tu benzino,
Mėgsti orą gryną, svarų,
Visur neša kojos Tavo.

Kam pagelbos prireikėjo,
Nieks be Tavęs neapsėjo,
Tu nežinai žodžio „ne“,
Visiems gelbsti reikale.

Ir kalbėti gražiai moki,
Tu kiekvienam randi žodį,
Su Tavim bendraut džiugu,
Visi laiko Tave draugu.

Tik belieka palinkėt,
Būt sveikam ir vis judėt.

Neleisk sąnariam sustingti,
Vyk šalin senatvės mintį.

Dar Tau ne laikas linkti žemyn,
Giesmė ir daina Tave kelia aukštyn,
Daug gražių metų laukia Tavęs -
Būki laimingas - linkime mes!

Mielas Vladeli linkime Tau
Noras gventi, kad nepranyktų,
Ir kad rytoj dar vis viliotų,
Kad ilgus metus saulė dar šviestų
Ir pagyventi Tave vis kvieštų!

Te laimės spindulėlis lanko Tave
kas dieną
Ar švies skaisči saulutė, ar bus
mėnesiena;
Iš širdies gilumos linkime Tau:
Būki jam dosnus Aukštasis Dangau.

Sodybiečiai!

Melbourno Lietuvių Klubo nariams

Artinasi MLK metinis susirinkimas ir naujos Klubo Valdybos rinkimai. Šiais metais kadencija baigia keturi Valdybos nariai: V. Bosikis, A. Kairaitis, N. Ramanauskas, A. Savickas. Klubo nariai yra kviečiami siūlyti kandidatus į Klubo Valdybą 1994-1996 metų kadencijai. Siūlytojai ir kandidatai turi būti Klubo nariai, susimokėję metinį nario mokestį. Siūlinant reikia užpildyti pasižadėjimo formą dirbti Valdyboje, jeigu kandidatas būtų išrinktas. Formas galima gauti iš Klubo Valdybos narių arba Klubo bare ir užpildytas formas reikia

gražinti sekretoriui ne vėliau, kaip iki š.m. liepos mėn. 30 d.

Kartu pranešame kad dėl susidėjusių aplinkybių pasikeitė dabartinės Valdybos narių pareigos sekančiai:

Pirmininkas - Vladas Bosikis,
Sekretorius - Narcizas Ramanauskas, Iždininkas - Feliksas Sodaitis, Baro Iždininkas - Algis Kairaitis, Parengimų Vedėjas - Albinas Savickas, Ukio Vedėjas - Benius Beržanskas ir Narys - Kęstutis Lynikas.

MLK Sekretorius,
N. Ramanauskas

1994, birželio 2 d.

PRANEŠIMAS VISUOMENEI

PLB valdybos posėdyje 1994 gegužės 28 dėl Lietuvos Kovų ir Kančių istorijos pirmos knygos „Lietuvos gyventojų trėmimai 1941, 1945-1952 m. Dokumentų rinkinys“ išleidimo buvo nutarta:

1. PLB valdyba pripažįsta klaidas ir už jas atsiprašo.
2. Knygos platinimas sustabdytas. Vertimas į anglų bei į kitas kalbas nebuvo pradėtas ir nebus daromas.
3. PLB valdybos prašymu dr. Gedimino Rudžio priežiūroje jau paruoštas knygoje skelbiamų dokumentų paaiškinimas - papildymas ir šiomis dienomis bus atsiųstas PLB valdybai.
4. Papildymas - paaiškinimas, kartu su pačių dokumentų rinkiniu bus peržiūrėtas PLB, JAV LB ir Kanados LB valdybų sudarytos specialistų komisijos, susidedančios iš Lietuvos bei Išeivijos istorikų,

tremtinių bei politinių kalinių atstovų, ir pats rinkinys bus pertvarkytas pagal jos nurodymus. 5. PLB valdybos pavedimu šį darbą koordinuos PLB valdybos vicepirmininkas dr. Petras Kisielius. 6. Siam PLB valdybos nutarimui buvo pritarta bendrame PLB, JAV LB ir Kanados LB valdybų atstovų pasitarime 1994 gegužės 29. 7. Tolimesnis Lietuvos kovų ir kančių istorijos leidimas bus tęsiamas, persitvarkius pagal Lietuvos bei Išeivijos lietuvių pageidavimus ir atsižvelgiant į LB Kraštų valdybų nuomones bei siūlymus. 8. Visi leidiniai prieš atiduodant spausdinti taip pat bus peržiūrimi čia minimos komisijos.

PLB valdyba: Bronius Nainys, Rimas Cesonis, Vacys Garbonkus, Kostas Dočkus, Vytautas Kamantas, dr. Petras Kisielius, Banutė Kronienė, Milda Lenkauskienė, Paulius Mickus, dr. Vitalija Vasaitienė

DĖMESIO ŽIEMOS SPORTO SLIDININKAMS

Canberra

Canberros Sporto klubas „Vilkas“ ruošia 1994 m. rugsėjo mėn. 10-11 dienomis žiemos sporto šventę Blue Cow Mountain Resort. Norintieji dalyvauti šioje sporto šventėje turi užsiregistruoti iki 1994 m. rugpjūčio mėn. 12 d. Registracijos mokestis asmeniui \$20. Čekius rašyti: Vilkas Sports Club ir pasiųsti Sporto valdybos pirmininkui P. Gruzauskui: 5 Pelsart St., Red Hill, 2603 ACT. Jeigu nesusidarytų 20 slidininkų, tada sporto šventė turės būti atšaukta. Nakvyne, priėmimo vakariene ir kt. išlaidas apsimoka patys sportininkai. Pigią nakvyne galima gauti Station Resort. Žiemos sporto vadovas yra Minaugas Mauragis ir norintieji gauti platesnės informacijos skambinkite (06) 286 2447.

Canberros Sporto Vilkas klubo
valdyba

AUKOS

Šv. Jokūbo ligoninei Vilniuje - Melbourno Katalikių Moterų Draugijai aukojo: -\$100 A. Valkienė, \$30 L. Malakūnas, po \$20 V. Ročienė, S. Steponavičienė; po \$10 J. Juškevičius, R. Vološienė. Po viena labdaros siuntinį daugiavaikėms šeimoms išsiuntė p.p. Schmelter ir J. Dagienė. Už visas aukas labai nuoširdžiai dėkoja.

LKMD-jos valdyba

Sekminės - 22 d. gegužės sekmadienis buvo gausus parengimas:

Ateitininkų paruošta Šventoji Valanda. Po 9 val. šv. Mišių šv. Kazimiero bažnyčioje, dalyvaujant ateitininkų būreliui kun. Klebonas išstai švč. Sakramento - švč. Sakramento pagarbinimas. Prie išstaito švč. Sakramento, žvakių mirksnioje šviesoje Ateitininkų ir Lietuvos vėliavos, baltų ir ružavūčių chrizantemų puokštės, pirm. Augustino Kubilius paskaitytas nuoširdus įvadas. Rožinio malda su giliai išmąstytu žodžiu, apmąstymu nušviečiant rožinio paslaptis. Skaitė: J. Bardauskas, N. Vitkūnienė, J. Rupinskas, A. Kubilius, V. Janulis, N. Masiulytė-Stapleton. Toliau kalbėta litanija į šv. Dvasią. Valandą užbaigė visi kartu sukalbėdami „Ateitininkų Credo“ ir sugiedodami „Ateitininkų himną“.

Valanda buvo sielai atgaiva. Ačiū Ateitininkų v-bai ją suruošusiai.

11 val. šv. Mišios laikomas kun. Klebono, su pamokslu. N. Masiulytei vadovaujant ir vargonuojant, galingai nuskambėjo „Veni, Creator Spiritus“ ir kitos brangios mūsų šv. Mišių giesmės. Lekciją skaitė E. Varnienė, Auką atnešė T.P. Gasiūnai. Tikinčiųjų maldoje išvažiuojančiam Klebonui į Lietuvą buvo skirtos 2-vi intencijos.

Po Mišių Marijos Litanija, giesmė „Sveika Marija“. Ateitininkų valanda uždegė maldai, šv. Mišios, Litanija, giesmė išsiveržė nuoširdžiu prašymu.

Šv. Kazimiero Bažnytinio choro paruošti skanūs pietūs ir kavutė su pyragais laukė visų salėje.

Šiandien stalai spinduliais išrikiuoti, arti vienas kito. Jautėmės tikrai esą viena Parapijos šeima. O susirinko daug - apie 100 parapijiečių, nes kartu vyksta mūsų klebono kun. Juozo Petraičio išleistuvės atostogom į Lietuvą ir 42 m. Kunigystės Sukaktis.

Pavalgius, Parap. Tarybos vicepirm. V. Baltutis tarė žodį. Nušvietė bendrais bruožais kun. Klebono kelią į kunigystę ir laikotarpį jau esant kunigu. Palinkėjo žemaitiškos stiprybės ir laimingo sugrįžimo į šią, Jo laukiančią lietuvišką oazę. Kalbėjo šv. Kazimiero Parapijos ir Krašto valdybos vardu.

A. Liet. Kat. Moterų D-jos vardu sveikino pirm. S. Vasiliauskienė. Atnešė didžiulį Napoleoną su įrašu 42. Linkėjo saugaus sugrįžimo, pasidžiaugti Lietuvos grožiu. Įteikė dovanėlę ir vokų su prašymu perduoti juos Lietuvoje D-jos v-bos skirtom bažnyčiom, tarpe jų ir mūsų Klebono giminės - Gaurės bažnyčiai, ir smulkių dovanėlių Klebono giminės mažučiams.

V. Baltutis paminėjo, kad ir Taryba padarė Klebonui dovaną - apmokėjo visą kelionę į Lietuvą ir atgal, nes kun. Petraitis jau 10 metų Adelaidėje, čia pas mus klebonauja ir nėra turėjęs atostogų. Sukaktis bus Jam sugrįžus. Visi ilgu plojimu pritarė, nes kun. J. Petraitis to nusipelnė.

Pripiltos šampano taurės, sugiedojame „Ilgiausių Metų, Valiol“

Klebono žodis. Kun. J. Petraitis papasakojo savo ruošą kunigystei ir kunigo kelią. Čia 10 metų būdamas yra labai patenkintas ir dėkingas. Jo svajonė buvo pasilikti Lietuvoje, bet nesibaido pasilikti ir čia. Papasakojo apie

Adelaidė

savo giminės Gaurės bažnytelę. Ji buvo komunistų sudeginta. Dabar atstatoma, bet dar tik pamatai padėti. Dėkojo už šį pobūvį ir už visa kitą. Dėkojo Parapijos Tarybai už atostogas, kurias Taryba priverė Jį paimti, bet darbar yra patenkintas.

Loteriją pravedė choro administratorius V. Opulskis. D-jos v-ba visus apdalino skaniuju napoleonu. Kiekvienas dar norėjo Klebonui tarti atsisveikinimo žodelį su linkėjimu laimingai sugrįžti.

Buvo miela Parapijos popietė. Bet bus neįdomu mums be Klebono. Tik išlydėję, jau lauksime sugrįžtant. Viešpatie, saugoki mūsų kleboną kun. J. Petraičį kelionėse, Lietuvoje ir sugrįžtant.

Mūsų klebonas kun. J. Petraitis išskrido Lietuvon atostogom 26 d. gegužės. Būrelis parapijiečių susirinko 8.30 val. šv. Kazimiero Šventovėje vykstančiom šv. Mišiom. Tai buvo Klebono aukojamos šv. Mišios prašant laimingos kelionės sau ir visiems keliaujantiems į Lietuvą šiomis dienomis.

Liet. Kat. Moterų D-jos v-ba pakvietė visus pusryčių, kurių metu nuoširdžiai pasišnekėta ir skaniai, net ir blynais, pasivažiinta.

12 val. Aerodrome, ir vėl krūvutėje, išleidome savo Kleboną 6-šiom savaitėm Lietuvon. Džiugu, kad atsisveikinimas tikrai iki sugrįžimo liepos 8-tą dieną 5 val. ryto.

Laimingos kelionės, smagios ir turiningos viešnagės Lietuvoje, visur - ir Tėvynės įspūdziais turtingu sugrįžtant - Viešpaties palaimos.

Siupinys Liet. Kat. Moterų D-jos jau 34 -tas buvo suruoštas gegužės 28d. šeštad. 7 val. vakaro Liet. Kat. Centro salėje. Programa paruošta režis. Vytauto Opulskio.

Kiek iš klausytojų girdėjau, gražiai skambėjo „Nemumo Dukrų“ sudainuotos dainos, dainavome tikrai nuoširdžiai: „Oi, mergelės“ - V. Juozapaičio, „Gimtinės beržai“ - A. Raudonikio, „Sugrįžki, gegužė“ - A. Bražinsko, „Ištark mano vardą“ - A. Raudonikio. Dainavo B. Budrienė, A. Kaminskienė, J. Nekrošienė, S. Pusdešrienė. Nuotaikingai, darniai akompanavo A. Laurinaitis.

Vaizdeliuose (tekstai panaudoti iš satyros teatro „Antras Kaimas“) dalyvavo jaunimo atstovės - Lina Jablonskytė ir Anita Patupienė ir „Vaidilos“ teatro aktyvieji artistai: V. Opulskis, V. Ratkevičius, V. Straukas, V. Vencius. Vaizdeliai iš dabarties aktualijų: *Povestuvinis incidentas, Kultūringumas, Pas daktarą, Meno galerija, Genijus, Kur yra dūmų, Skirybos*. Buvo skanaus juoko.

V. Janulis jautriai perdavė savo eilėraščių „Sugrįžtančio jausmai“. Lina Jablonskytė gražiai paskaitė Vytautės Ziilinskaitės „Kai kas“. Anita Baltutytė įdomiai pravedė „Trečiąją radijo valandėlę“, kuri jau tapo tradicine Siupino dalele ir yra laukiama, (tekstas V. Baltučio). V. Ratkevičius perdavė A. Giedriaus prasminga mintimi „Tėvo valia“. Viktoras Baltutis skaniai užbaigė „Siupinį“ savo feljetonu „Laiškas“.

Dalyvavo apie 60 žiūrovų, pertraukai D-jos v-ba paruošė karšto vyno, kavutės su skanumynais. Po programos D-jos pirm. S.

Vasiliauskienė sukvietė programos dalyvius į sceną, tarė padėkos žodį, v-bos narės: G. Kazlauskienė ir J. Vosylienė visus apdalino padėkos žiedeliais, A. Budrys padarė nuotrauką. Visi pakviesti padėkos vaišėms.

Atrodo, jau tikrai bus „Siupinys“ ir kitais metais, nes, vaišėse, visiems programos dalyviams dėkodamas, režis. V. Opulskis užsiminė, kad jaunieji artistai sakė: „Siupinys“ bus. Ir „Trečiojo radijo valandėlėje“ girdėjome, kad sekančiame „Siupinyje“ bus ir T.V., sakė gražiai pasipuošti.

Sv. Mišios šv. Kazimiero bažnyčioje, jau be mūsų Klebono buvo 29 d. gegužės. Klebono pavedimu australų kunigą įvedė, visas pagelbines apeigas ir skaitymus atliko Augustinas Kubilius, pagelbėjo Romas Jablonskis, auką atnešė O. Zamoiskienė su sūniumi. Buvo daug žmonių. Kunigas atvyko net iš Kangaroo salos Rev. Smoll. Į bažnyčią atėjo su savo senute Mamyte. Mišias laikė anglų kalba, mes atsakinėjome lietuviškai. Choras gražiai giedėjo, ypatingai

Argi mes galime pamiršti...?

(Atkelta iš 6-to psl.)

Lietuva neteko apie 550.000 taurių lietuvių. Tūkstančiai vyrų ir merginų bėgo nuo išvežimų ir stojo į partizanų eiles. Vėliau vien tik 1948-49 metų laikotarpyje 8.000 jų susisprogdino, nenorėdami gyvi bolševikams pasiduoti. Kiek nepaženklintų kapų nuklojo Rusijos žemes. Nepamiršime ir tuos kurie savo draša, pasiaukojimu ir meile Lietuvai žuvo už tėvų žemę ir laisvę Nepriklausomybę atstatant.

Štai kodėl mes vis dar minime baisiuosius birželio išvežimus. Ne vien mes, bet ir mūsų ateinančios kartos turi apie tai žinoti ir kartoti kartų kartoms. Kaip galime užmiršti tuos, kurių vardai niekur neįrašyti. Jų kaulais nukloti Sibiro laukai. Juos išvežė toli nuo gimtųjų namų į Altajaus kraštą, Trofimovską, Buloną prie Lenos upės, Bykovskį, Tit Ary ir daug kitų Rusijos vietovių. Jie vergais dirbo, primityviomis sąlygomis kasdami druską, kasė anglis Vorkutoje ar prie Laptevų jūros, braidydami vandenį, kirtė žiemą ledo eketes. Traukė iš jūros žuvis ponams komunistams, o savo kankiniams vaikams mažą žuvelę galėjo parnešti tik pasivogę. Ten šunys geriau gyveno, nei žmonės. Kiek jų mirė badu, kęsdami baisias kancijas. Vaikai, kūdikiai, seneliai ir kiti negali būti pamiršti perėję sopulingą tremties buitį per kanciją, šaltį ir nedateklų.

Zinome, kad ir Caro laikais daug kas buvo ištremtas, tačiau bolševikų trėmimų metodai buvo patys

nuoširdžiai skambėjo visų giedama švč. Mergelės Marijos litanija, ir giesmė Sveika Marija, vadovaujant ir vargonais grojant N. Masiulytei-Stapleton.

Po Mišių salėje kun. svečias ir Jo mamytė pavaišinti pietumis perduota D-jos pirm. S. Vasiliauskienėi.

Dar 5-ki sekmadieniai bus be mūsų klebono kun. J. Petraičio.

Naujai išrinkta ALB valdyba pasiskirstė pareigomis: pirmininkė - Janina Vaboliėnė, vice-pirm. ir narys kultūros reikalams - Bronius Sabeckis, sekretorė - Birutė Mikužienė, išdininkė - Gaila Dundienė, narys specialiems reikalams - Sartinus Vabolis, kandidatės - Elzbieta Pociūtė Page-Hanify ir Ramutė Stankevičiūtė yra pakviestos dirbti valdyboje, E.P. Page-Hanify švietimo reikalams.

Pensininkų klubo naujai išrinkta v-ba: pirm. - E. Dukas, vice-pirm. - A. Kazlauskienė, sekretorė - B. Launikaitienė, išdininkas - V. Germanas, parengimams - P. Andrijaitis ir N. Skobeika, kandidatai - J. Jarusevičius ir Z. Vabolienė.

S.P.

žiauriausi ir niekšingiausi. Tūkstančiai kankintųjų, išnaudotojų ir enėjų dar šiandien gyvena laisvi pačioj Rusijoje ir kitur. Tikrumoj jie turėtų sėdėti kaltinamųjų suolo ir būti nubausti už savo niekšiškus darbus. Jų bestiališka elgesį, tautų naikinimą tolimajame Sibiro naikinyne, užsklesto baisių šaltčių, sniego audrų, mėnesiais trunkančių, naktų uždangose ir dar už daug daug nepaminėtų žmonių kancijų.

Norėčiau paminėti, kad ir kaip sunku šiuo metu gyventi Lietuvoje, bet džiaukimės matydami Lietuvą laisvą ir nepriklausomą. Dirbkime, padėkime savo nualintam kraštui ir jo žmonėms. Nedegraduokime Tėvynės, o maži tamsūs debesėliai su laiku išsisklaidys. Kraštas asiguas ir vėl sužydės, kaip anksčiau. Garbinga ir tauri tauta lengvai nežūsta. Išlaikykime mumyse ir mūsų vaikuose gyvą lietuviybę. Perduokime savo palikuonims tokią meilę Lietuvai, kokia ir mes patys ją atsivežėm iš anų dienų Lietuvos. Tegul daugiau niekad niekad „Baisusis Birželis“ nepasikartoja. Dieve padėk.

Nepamirškime, jog ir tie Sibiro kankiniai mirdami be duonos kashnio, be šilto rūbo ir kancijoje nepamiršo ir mylėjo savo žemę. Zinome, skaitėme jų Sibire išleistą jaunų mergaičių maldaknygę. Girdėjome kad jie iš savo mažo duonos davinio padarė ir suvėrė rutuliukus rožiniui, su kuriuo meldėsi už Tėvynę. Nors kūnai jų ir nyko, bet dvasia liko stipri. Jie net sugebėjo kurti dainas, mokyti vaikus kalbos, net rado galimybių pasigaminti tautinius rūbus ir šokti blezdingėlę.

Jų dvasinė stiprybė tegul būna mums pavyzdys. Vardan tos Lietuvos vienybė tezydi.

Jungtinis Australijos Lietuvių Choras ir Melb. Gintaro tautinių šokių grupė prieš išvykdam į 1994 m Pasaulio Lietuvių Dainų Šventę.